

El Celler de Sant Narcís
Plaça Assumpció, 31 17005- Girona
Telèfon 972 230 774

Els inicis del celler de Sant Narcís es poden datar en l'agost de 1950, que és quan van començar les obres per fer la botiga. Després de mig any , a principis de gener de l'any 1951, s'obre la botiga de forma provisional. Els fundadors en van ser en Tomàs Simon i la seva muller Teresa Aubach, que van anar-hi no només a treballar, sinó també a viure. Per fer-nos una idea de com era aleshores el Grup Sant Narcís, a la plaça Assumpció només hi havia obertes dues botigues: el Celler i la fleca Pelayo. Mentre el Grup no va ser acabat, els habitants consumien l'aigua i la llum de les obres de construcció, fet que va perdurar durant tot un any en què les obres van romandre aturades. Fins que el Grup Sant Narcís no va ser acabat no es va poder donar l'alta de contribució. Malgrat la situació provisional de la bodega, una inspecció d'hisenda (amistosa, val a dir), va permetre donar d'alta la contribució, fet que va succeir el novembre de l'any 1952.

La botiga va ser dissenyada pel senyor Gallastre, un famós decorador gironí especialitzat en botigues i bars. Quan es va inaugurar el Grup Sant Narcís, les autoritats del moment encapçalades pel Ministre Vicesecretari General del Movimiento van fer una degustació al celler. En aquesta ocasió el ministre digué "*en Madrid no existe una bodega como ésta*".

En créixer la família la successió del celler va quedar assegurada, i així va ser com la Coloma Pol es va fer càrrec de la botiga. D'aquesta època es poden destacar els aiguats dels anys 1962 i 1970, que també van afectar el Grup, com la resta de la ciutat. El segon dels aiguats va arrossegar un parell de bótes buides de grans dimensions que estaven fora el carrer i se les va emportar dins el jardí d'una de les cases de l'Avinguda Sant Narcís, a prop de l'actual Parc Central. La feina va ser per en Tomàs i l'Aureli, el marit de la Coloma, treure les bótes del clot on havien anat a petar. Recorden també que les ampolles buides corrien des de la botiga al magatzem empeses per la força de l'aigua.

La vida quotidiana de la família sempre ha estat lligada al celler ja que, des del començament, l'habitatge ha estat junt amb el comerç. I així la tercera generació va arribar. La quitxalla va créixer enmig de les bótes i ara són la Coloma i la seva filla Teresa qui us podeu trobar darrere el taulell.